355

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ I MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 30 sierpnia 1963 r.

w sprawie wprowadzenia w m. Opolu kontyngentowania wody dostarczanej na rzecz jednostek gospodarczych przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Opolu.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. z 1960 r. Nr 11, poz. 72 i z 1962 r. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. W m. Opolu wprowadza się kontyngentowanie wody dostarczanej na rzecz jednostek gospodarczych przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Opolu.

§ 2. Ustalanie kontyngentów wody powinno się odbywać w trybie i na zasadach określonych zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 18 maja 1963 r. w sprawie kontyngentowania wody dostarczanej przez niektóre komunalne przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji na rzecz jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr 48, poz. 245).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej:
w z. *W. Janiszewski*

Minister Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

356

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 sierpnia 1963 r.

w sprawie uznawania środków trwałych za trwale nieczynne.

W związku z § 8 ust. 3 uchwały nr 534 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski z 1961 r. Nr 97, poz. 408 i z 1963 r. Nr 10, poz. 48) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Do środków trwałych uznanych za trwale nieczynne, o których mowa w § 8 ust. 3 uchwały nr 534 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski z 1961 r. Nr 97, poz. 408 i z 1963 r. Nr 10, poz. 48) zalicza się:

1) środki trwałe znajdujące się w zakładzie całkowicie nieczynnym zgodnie z planem techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa,
2) środki trwałe znajdujące się w wydziale produkcyjnym całkowicie nieczynnym zgodnie z planem techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa, jeżeli nieczynność wydziału trwa bez przerwy dłużej niż pół roku,
3) agregaty łącznie z wyposażeniem całkowicie nieczynne zgodnie z planem techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa, jeżeli ich nieczynność trwa bez przerwy dłużej niż pół roku,
4) środki trwałe przeznaczone dla produkcji specjalnej i takichże usług całkowicie nieczynne zgodnie z planem techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa,
5) środki trwałe przeznaczone dla przyszłych użytkowników, znajdujące się w jednostkach nadzoru inwestycyjnego.

2. Nieczynność, o której mowa w ust. 1 pkt 1—4, nie może być wywołana sezonowością działalności.

3. Pojedyncze obiekty środków trwałych, zgłoszone do upłynnienia, nie mogą być uznane za trwale nieczynne, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadkach uzasadnionych potrzebami branżowymi właściwi ministrowie mogą ustalić inne niż podane w ust. 1 przypadki, powodujące uznanie środków trwałych za trwale nieczynne.

§ 2. 1. Zezwolenia na uznanie środków trwałych za trwale nieczynne udziela na piśmie dyrektor (kierownik) jednostki nadrzędnej w formie decyzji na pisemny wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa, zaopiniowany przez komórki jednostki nadrzędnej odpowiedzialne za prawidłową gospodarkę środkami trwałymi.

2. Zezwolenia na uznanie środków trwałych za trwale nieczynne są ewidencjonowane przez przedsiębiorstwa i jednostki nadrzędne udzielające zezwolenia w komórkach księgowości według następującego wzoru:

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Wartość obiektów uznanych za trwale nieczynne				Przyczyna nieczynności	Nr i data zezwolenia	Okres nieczynności od - do
		budynki, budowle	maszyny i urządzenia	środki transportowe	pozostałe			